

Вашингтон – Амерички званичници су први пут изнели процене о опасностима из оштећене нуклеарне централе у Фукушими које су драматичније од јапанских.

„Ниво радијације” је екстремно висок, оценио је пред Конгресом главни амерички нуклеарни регулатор Грегори Јацко. Из овога су проистекли и различити савети за евакуацију: амерички безбедносни појас је 80 километара изван проблематичних реактора, док је јапанска препорука 20.

У исто време најављено је и слање авиона за евакуисање америчких држављана из угрожених подручја Јапана, уз процене да ће радиоактивни облак до обала Калифорније стићи у петак по подне, али да неће донети озбиљније опасности, пошто ће његово радиоактивно дејство на путу преко Пацифика радикално ослабити.

Поред ослањања на РАДНЕТ, систем са око стотину аутоматских мониторинских станица за мерење радијације, као и 63 сензора које надгледа Организација за контролу уговора о забрани нуклеарних проба, САД ће у Јапан послати и осам тона додатне опреме са тимом од 40 људи за мерења на лицу места.

Готово колико и драми у Јапану, пажња је овде посвећена ситуацији на домаћем фронту нуклеарне енергије, с обзиром на чињеницу да је у већини централа примењена иста или сасвим слична технологија „Џенерал електрика” као и она у Фукушими.

У среду су одржана два конгресна саслушања о овој теми, на којима су представници владе и регулаторних агенција пред сумњичавим конгресменима тврдили да је све у реду и да су „реактори пројектовани да одоле свим природним феноменима познатим у историји”.

Да ствари можда нису тако ружичасте, потврдило је неколико вербалних дуела, пре свега између сенаторке Барбаре Боксер из Калифорније и Грегорија Јацка, који није умео да одговори на питање колико људи живи у радијусу од 80 километара од једне

нуклеарне централе која је само неколико километара од после њене изградње откривене сеизмичке расеклине.

Одговор је знала сенаторка: 7,5 милиона.

Конгресмени су изнели и стрепње због чињенице да је просечна старост америчких реактора око 30 година, као и то да се у Јапану догодило баш оно што се веровало да се не може догодити.

САД подмирују петину својих потреба за струјом од атомских централа, и зато је овде изостала она врста реакције која је виђена у Немачкој или Кини: најаве затварања многих нуклеарних постројења и мораторијум на изградњу нових.

Штавише, потврђено је да остаје на снази званична политика да је нуклеарна струја важан састојак националног енергетског коктела. Очигледно је међутим да ће јапанске нуклеарне хаварије увелико смањити ентузијазам за „нуклеарну ренесансу” у САД, која је ионако довођена у питање, пре свега због економских разлога.

Један од овдашњих енергетских експерата је изјавио да би природни гас морао да буде бар 50 одсто скупљи него што је данас, да би изградња нуклеарних централа имала економског смисла, с обзиром на цене струје, вишак капацитета и спор раст потражње.

(Политика)